

Til medlemmer av Kollegiet ved NTNU

Rolf P. Ingvaldsen
Telefon 91778

Vår dato:
10.01.01

Vår ref.:
RPI

Deres dato:

Deres ref.:

Forholdet mellom SVT-fakultetet og Idrettsvitenskapelig institutt

Styret og ledelsen ved Idrettsvitenskapelig institutt har åpenbart utfordret ledelsen ved SVT-fakultetet gjennom kritiske merknader (direkte og indirekte) til den måten fakultetet har behandlet enkelte saker angående instituttet. Det kan synes som denne kritikken er utålelig for ledelsen ved SVT-fakultetet, som av denne grunn ønsker å bli kvitt både instituttledelsen og instituttstyret. Problemet for SVT-fakultetet er at instituttstyret står bak instituttledelsen i alle vesentlige saker at og instituttstyret ved flere anledninger gjennom vedtak har gitt ledelsen sitt tillitsvotum.

Jeg vil også bemerke at instituttet neppe har fungert bedre sosialt og faglig enn nå i sin 10-årige historie. Det er også viktig å påpeke at det har skjedd en kompetanseheving ved instituttet samtidig som maktbalansen har skiftet. De som i dag har flertallet ved instituttet har også den høyeste akademiske kompetansen. Tidligere har dette vært motsatt, de med lavest akademisk kompetanse har ledet instituttet. Kollegiet bør også vite at **alle med professorkompetanse** som er eller har vært ansatt ved instituttet i hel stilling eller som professor-II, støtter den linjen som den sittende ledelsen står for. De som er kritisk til den sittende ledelsen internt, er ledelsen fra forrige periode og de to derpå foregående instituttlederne.

Når SVT-fakultetet sier at forholdene ved instituttet nå har blitt uholdbare, må dette stå for fakultetets regning. Dette har ikke grunnlag i de faktiske forhold ved instituttet.

Mitt anliggende her er at jeg den siste tiden har fått et sterkt inntrykk av at SVT-fakultetets framstilling av denne saken er av en slik art at den både reiser prinsipielle og moralske spørsmål. Det prinsipielle er knyttet til hvilken type organisasjon NTNU er, med andre ord hvilke lover og regler som regulerer virksomheten? Det moralske går i stor grad på fakultetets framstilling av saker både ovenfor meg og andre. Jeg inkluderer derfor en beskrivelse av noen av sakenes innhold og behandlingsmåte. Jeg skal avstå fra

psykologiske betraktninger i forhold til toleransen for kritikk som enkelte innen systemet legger for dagen og vil i alt vesentlig konsentrere meg om andre forhold.

NTNU som organisasjon

Norske universiteter og dermed også NTNU, er utvilsomt i visse aspekter organisert etter rent føydale prinsipper. I føydalsystemet er underkastelse en av bærebjelkene, dette kalles vasallitetsprinsippet. Det prinsipielle i denne saken er, hvor langt gjelder vasallitetsprinsippet innen NTNU? I følge universitetsdirektøren (ved dir. Singsås) og ledelsen ved SVT-fakultetet gjelder dette uavkortet. Singsås påstår ovenfor meg i møte i desember, at systemet forutsetter krav til full underkastelse innen en rent hierarkisk (konsern) modell, hvor vesentlig kritikk oppover i systemet ikke kan tåles. Det hevdes videre at tjenestevei er en ufravikelig regel. Dette er vasallitetsprinsippet i et nøtteskall.

I og med at instituttledelsen og instituttstyret har vært kritisk til fakultetets saksbehandling følger av dette med nødvendighet, i følge SVT-ledelsen og Universitetsdirektøren (v/Singsås), at instituttledelsen og instituttstyret må gå eller vil bli avsatt. Jeg ba direktør Singsås om å få vite hvilke lover og regler som ble lagt til grunn for dette. Jeg fikk som svar at det visste han ikke, men at han ville sørge for at en fant fram til ett eller annet, hvis ikke skulle han sørge for at kollegiet vedtok ett eller annet som gjorde det mulig å sparke hele ledelsen ved instituttet. Dette skulle skje - på den ene eller andre måten!

Etter å ha forhørt meg med flere presumptivt kompetente personer, er det rimelig klart at dette er feil. Føydalsystemets logikk gjelder bare delvis for norske universiteter. Det viktigste avviket er at det i universitetet er valgte ledere på alle nivåer og at Universitetsloven ikke har noen bestemmelser som gjør det mulig å avsette valgte ledere, med mindre en vil bli kvitt dem ved å legge ned instituttet. Slike jeg blir forklart dette, er dette et klart signal fra lovgiverne om at det skal være rom for meningsbrytninger mellom ulike styringsnivåer innen universitetet, uten at dette av emosjonelle eller maktpolitiske grunner skal kunne medføre utrenskninger.

Instituttets saksbehandling

Ledelsen og instituttstyret har i inneværende valgperiode etter beste evne etterlevd alle vedtak gjort på høyere nivå som angår instituttet. Vi har også gjort det helt klart at vi til tross for at vi ikke forstår eller er enig i alle vedtak gjort på høyere nivå, så har vi ingen problemer med å etterleve disse. **Det må også understrekes at vi ikke på noe tidspunkt har sabotert eller vært illojale mot vedtak gjort på høyere nivå.** Så langt aksepterer vi vasallitetsprinsippet.

Problemet mellom instituttet og SVT-fakultetet er av en annen art, i følge ledelsen ved fakultetet og Universitetsdirektøren (v/Singsås). Problemet er at vi har kritisert fakultetsledelsen for ikke å behandle våre saker på en rimelig måte og at særlig **sendrektig saksbehandling har bidratt til å forlenge og forverre konflikter ved instituttet.** Dette har ført til at instituttstyret har pålagt instituttledelsen å følge opp saker hvor fakultetet ikke handler, slik at instituttet om mulig skulle kunne komme ut av de bakevjer som har oppstått. Dette har skjedd i medhold av kollegiets bestemmelser om *Avsluttet saksbehandling på grunnivå*, slik disse ble forklart i ledermøte av dekanus ved SVT-fakultetet.

Et hovedspørsmål i denne saken er, hvorfor ble de kontroversielle sakene oversendt SVT-fakultetet? Dette gjelder ikke minst saken vedrørende ***Bruk av instituttets utstyr og ressurser i ekstern (privat) næringsvirksomhet.***

Begrunnelsen for at denne og liknende saker ble oversendt fakultetet for behandling var at vi **for det første** ble forklart at saker som kunne oppfattes som regelbrudd og som dermed også kunne medføre en eller annen form for reprimande eller korreks, skulle behandles av tilsetningsmyndigheten. **For det andre** ønsket instituttledelsen avstand til saksbehandlingen, *da vi forutså at det ville bli hevdet at saken(e) var et resultat av personlige konflikter og de egentlig ikke angikk noen form for regelbrudd.*

*I ettertid skulle det vise seg at denne løsningen skapte flere problemer enn den løste. **En kan faktisk si at løsning nå har blitt problemet.***

Jeg er forsker og ikke administrator. Når jeg skal se på en sak som instituttleder, er det derfor naturlig for meg å gå til primærkildene, som ikke nødvendigvis er mitt overordnede nivå.

Det er også unaturlig for meg som akademiker og forsker å tro eller akseptere at f.eks. en dekanus har rett i en sak bare fordi at han står høyere i et hierarki enn en instituttleder. Sagt på en annen måte, det er lett å akseptere at saker avgjøres ut fra lover, regler og sedvane, når dette blir forklart, men det er frustrerende å bli overprøvd ut fra synsing og emosjonelle reaksjoner, selv om disse kommer fra et høyere nivå i systemet. Slikt fremmer ikke tillit.

Dette er trolig kjernen i problemet mellom instituttet og fakultetet. Vi er ikke villig til å underkaste oss vasallitetsprinsippet fullstendig. Vi mener at fakultetet må tåle kritikk (de er da ikke redd for å kritisere oss), og vi mener at vi ikke hele tiden kan avgrense vår saksbehandling slik at fakultetet i alle saker blir vår primære informasjonskilde. **Vi avgrenser vår underkastelse til å akseptere og etterleve vedtak gjort på et høyere nivå.**

I det følgende vil jeg redegjøre for de sakene som foreligger og som er kontroversielle. Før dette en kort oversikt over sakenes forhistorie.

Kontroversielle saker - Forhistorie

Det er en kjent sak at det har vært konflikter ved Idrettsvitenskapelig institutt siden starten i 1990. Det ble i forrige styreperiode skrevet en rekke brev til SVT-fakultetet hvor det blir reist spørsmål om den sittende ledelsen ivaretok det akademiske nivå. Så vidt jeg vet, har ingen av brevskriverne pr dato fått svar på sine henvendelser.

Kjernen i konfliktene ved instituttet har for en stor del vært knyttet til bruk av instituttets utstyr og ressurser i ekstern (privat) virksomhet. Jeg vil derfor fokusere på dette aspektet.

Fram til 1.1.98 ble mye av den eksterne virksomheten ved instituttet knyttet til ALLFORSK, Senter for idrettsforskning. Forholdet ble regulert gjennom en avtale med SVT-fakultetet. Avtalen var særdeles gunstig for ALLFORSK, ettersom den påførte instituttet utgifter uten tilsvarende inntekter. Etter protester fra flere ansatte, avslutter SVT-fakultetet avtalen med og forholdet til Senter for idrettsforskning i brev **18.1.98.**

Konsekvensene av brevet fra SVT-fakultetet skulle etter punkt 4 i brevet redegjøres for i møte mellom SVT-fakultetet og instituttets ansatte. Vi hadde håp til at dette skulle føre til bedre orden og mindre konflikter ved instituttet. Dette møtet har imidlertid enda ikke funnet sted, tross purringer.

Brevet fra fakultetet av 18.1.98, bidro på sikt til å forverre situasjonen ved instituttet gjennom at noen ansatte fortsatte sin test- og kursvirksomhet med bruk av instituttets utstyr og ressurser ufortrødent, uten at dette fikk noen konsekvenser. Saken er fortsatt like aktuell, senest mandag **8.1.01** er det fjernet utstyr fra instituttet, uten at dette er godkjent på forhånd og uten at vi vet hvem som har fjernet utstyret. Det er grunn til å tro at utstyret brukes i ekstern næringsvirksomhet. Dette er beklagelig da planlagt forskningsaktivitet ikke kunne gjennomføres.

Bruk av utstyr 1998 - 2000

Da jeg tiltrådte som instituttleder 1.1.99, gjorde jeg det klart at et hovedansvarliggende for meg ville være å sørge for at *alle ansatte skulle ha samme rammebetingelser ved instituttet*. Jeg oppfattet det slik, at med mindre den misnøyen som var ved instituttet på grunn av mistanken om at to ansatte ikke etterlevde bestemmelsene i brev av **18.1.98** ble lagt død, vil det ikke bli ro ved instituttet.

Misnøyen med dette ga seg umiddelbart uttrykk i at en ansatt i brev av 7.1.99 reiser spørsmål om bruk av instituttets ressurser. Jeg videresender denne saken til fakultetet **27.1.99**.

Svar fra fakultetet foreligger **26.11.00**. Svaret er svært overraskende og kan tolkes som om at det nå er fritt fram å bruke instituttets utstyr i ekstern næringsvirksomhet, dersom *en bare hevder at dette er god reklame for instituttet*. Vi synes det er oppsiktsvekkende at når instituttets kostbare utstyr brukes som en integrert del av svært godt betalte kurs, skal ikke instituttet ha mulighet til å få inntekter av dette. De dette gjelder har selv anslått verdien av denne utstyrsbruken til kr 5.000,- pr. kurs. Den 5.12.00 i IDR-SAK 55/00, vedtar derfor instituttstyret en kommentar til fakultetets brev, hvor det presiseres at styret mener at *'eventuell fortjeneste på bruk av utstyr skal komme instituttet til gode'*.

I de to årene som har gått mellom min henvendelse til fakultetet og svarbrevet, har det vært en rekke møter. **I disse møtene har fakultetet bl.a. anbefalt at vi skulle ta lab-nøkklene fra de ansatte som brukte utstyr i strid med instituttets regler.** Regler for bruk av utstyr ble utarbeidet og presisert i samarbeid med dekanus. SVT-fakultetet ble også forelagt regnskapet for Senter for idrettsforskning for 1999, hvor omfanget av utstyrsbruken går klart fram både med hensyn til testing og kursvirksomhet.

På grunn av at det ikke foreligger noe skriftlig referat fra noen av de møtene som vi har hatt i denne saken, er det i dag tildels sprikende oppfatninger mellom instituttet og fakultetet om hva som har blitt sagt og gjort. Fakultetet hevder f.eks. at det i et møte ble bestemt at denne saken skulle *henlegges*. ***Dette kan være riktig, men instituttledelsen bestrider på det sterkeste at vi har vært til stede på et møte hvor denne saken har blitt erklært henlagt! Vi har heller ikke på noe tidspunkt før 26.11.00 mottatt noe vedtak eller noen forordning som går i denne retning fra SVT-fakultetet!*** Dette går også fram av brev fra instituttet til Universitetsdirektøren av 5.12.00. Det eneste skriftlige som foreligger i saken fra SVT-fakultetet til instituttet før brevet av 26.11.00, er et 'hemmelig' notat fra fakultetsdirektøren som er *unntatt alle og enhver*.

Situasjonen i dag er at det er enighet om at to ansatte har brutt instituttets regler med hensyn til bruk av utstyr. Det er klart at omsetning generert ved bruk av instituttets utstyr etter 1.1. 1998, dreier seg om flere hundre tusen kroner. Det er åpenbart at virksomheten har vært til skade for instituttet ved at virksomheten har påført utstyret betydelig slitasje, samt påført instituttet kostnader. Videre må en konstatere at virksomheten har medført at undervisning og forskning flere ganger ikke har kunnet gjennomføres som planlagt, på grunn av at utstyr har vært fjernet fra instituttets laboratorier! En kan konstatere at markedsføring ikke kommer billig!

Studenter

Det har vært mistanker ved instituttet siden vi startet med hovedfag om at noen tok seg til rette i forhold til studenters rettigheter. Vi har i undervisning og i møter om dette, lagt til grunn juss professor Kai Krügers (UiB) framstilling.

Alt dette var imidlertid på rykte nivået inntil et møte 6.9.99 mellom en ansatt, instituttet, studenter, dekanus Dyrstad og seksjonsleder Per Stene (undervisningsseksjonen ved SVT-fakultetet). Her hevder den ansatte at han og en kollega har en katalog med prosjekter de nærmest har tatt patent på. De studentene som velger fra denne katalogen må akseptere at prosjektene tilhører veileder (data og rett til førsteforfatterskap) og ***de studenter som bryter denne forutsetningen må påregne å møte i retten.*** Jeg skriver et brev til Dekanus vedrørende dette møtet. Dekanus anbefaler meg om å trekke tilbake brevet av 6.9.99! Jeg understreker imidlertid at jeg allerede har sent et brev til dekanus, et brev som han har mottatt og som jeg ikke ønsker å endre.

Denne holdningen og regime i forhold til studenter bekreftes seinere av en annen ansatt i e-mail til en tidligere student.

F-saken

En student (som heretter kalles student-F) oppdager til sin overraskelse at veileder og en annen ansatt i sine CV-er har satt seg opp som henholdsvis 1. og 2. forfatter på en planlagt publikasjon av hans hovedoppgave. Selv er han henvist til 3. plass. Dersom dette ikke aksepteres, vil ikke den ansatte samarbeide med student-F, i følge en e-mail. Det hele begrunnes i at både veileder og den andre ansatt har bidratt svært mye til student-F's hovedoppgave, langt mere enn vanlig veiledning.

Vi oppfatter dette som problematisk og oversender saken til SVT-fakultetet 22.8.00. Vi har pr. dato ikke mottatt noe svar. Det er her også verdt å merke seg at de to som påberoper seg retten til å være 1. og 2. forfatter til den publiserte versjonen av hovedoppgaven, begge satt i eksamenskommissjonen som bedømte denne oppgaven til graden can. polit.!

R-saken

Jeg ble informert om at en student (som heretter omtales som student-R) hadde fortalt til mange på instituttet at han hadde blitt nektet tilgang til sine egne data ('styrkedata'), med mindre han underskrev en kontrakt med en ansatt. Jeg snakket derfor med studenten, med vitne til stede. Studenten bekreftet historien jeg hadde hørt, men understreket at han *aldri* ville fortelle sannheten til fakultetet av hensyn til veileder. Det gjorde han da heller ikke i møte med dekanus.

Saken kom opp i Universitetsavisa, som var meget godt informert om tingenes tilstand. Jeg lot meg intervjuet om problemet, men var i sterk tvil om intervjuet burde frigis. Jeg ringte derfor SVT-fakultetet og fikk snakke med direktør Petter Wiig. Han hadde ikke innvendinger mot at intervjuet ble trykt, med andre ord - **jeg friga intervjuet bare etter at jeg hadde klarert dette med fakultetsdirektør Petter Wiig.** Det er i ettertid ingen tvil om at dette intervjuet kom på et uheldig tidspunkt, noe som jeg har beklaget. Jeg har imidlertid ikke oppfattet at Wiig har beklaget sin klarering. Det er imidlertid grunn til å understreke at det er ingen saklige feil i intervjuet. Det er heller ingen ting i intervjuet som kan tolkes som injurierende, dette er meget grundig sjekket.

Denne saken blir behandlet av fakultetet på en måte som vi ikke forstår og heller ikke er enige i. Vi aksepterte imidlertid fakultetets avgjørelse i saken!

Det ble gjennom denne saken bekreftet og dokumentert at to ansatte har operert med ulovlige kontrakter med studenter (kontrakt av 4.4.00). Det er også meget bemerkelsesverdig at de to ansatte gjennom denne kontrakten prøver å regulere data ('utholdenhetsdata') som tilhører et prosjekt som Liv Berit Augestad er veileder for og hvor hennes student har konsesjon fra datatilsynet! Denne studenten ble også forsøkt nektet tilgang til data av en ansatt, men disse ble frigitt da hun kunne legge fram sin konsesjon.

R-saken avsluttes uten noen form for skriftlig beklagelse fra eller korreks av de(n) ansatte som hadde inngått ulovlig avtale med en student. Derimot unnskylder fakultetet seg ovenfor veilederen med hensyn til studentens påstander. Hvordan skal dette forstås?

Også andre studenter har klaget på de to ansatte sin måte å fortolke studentrettigheter.

Det er stor frustrasjon ved instituttet over fakultetets linje i disse sakene som angår studenters rettigheter.

CV og forfatterskap

Det var enighet i instituttstyret at en ansatt sin søknad om forskningstermin var problematisk. Et av de forhold som påpekes er at den ansattes CV i beste fall kan være misvisende. Den måten den ansatte redigerer sin CV på til egen fordel med hensyn til forfatterskap til trykte og publiserte arbeider, ville i andre sammenhenger trolig vært å betrakte som dokumentfalsk. Fakultet ønsker åpenbart ikke å følge opp denne saken.

I tillegg kommer, som tidligere nevnt, at ansatte i sine CV-er fører seg opp som førsteforfatter på de fleste hovedoppgaver de veileder (uten at alle studentene en gang er informert).

Tittel

En ansatt opererer, etter rapporter vi har mottatt utenlands, som professor NN, NTNU. Ellers titulerer han seg ofte som førsteamanuensis. Hans egentlige tittel er ingen av delene.

Dette er frustrerende for mange ved instituttet, men tydeligvis uproblematisk i forhold til fakultetet. Vi forstår fakultetet slik at de mener at Universitetsloven bare gjelder for aktivitet i Norge.

Bruk av NTNU logo

En ansatt reiser i sitt brev av 7.1.99 spørsmålet om bruk av NTNU-logoen i markedsføring av private prosjekter.

Det siste eksemplet på dette er et prosjekt en ansatt bedriver noe som er kalt '**Idrett høgscole NTNU alpint**'. Vi vet ikke hva dette dreier seg om, men at prosjektet trolig har en budsjett ramme på 2,6 millioner. Vi har bedt fakultetet undersøke og vurdere dette. Ikke noe svar foreligger.

Dr.philos.

Det har av dekanus ved SVT-fakultetet i Universitetsavisa blitt framstilt som om at instituttledelsen har framsatt beskyldninger i forbindelse med en ansatt sin innlevering av en avhandling til graden dr.philos. Som professor HTA Whiting gjør rede for i samme avis, **dette er ikke riktig!** Det er her snakk om et privat innspill fra Whiting og undertegnede som ble tatt før jeg ble instituttleder (september 1998). I ettertid har vi gjentatt vår bekymring og purret på svar. Pr. dato har vi ikke fått noe svar på våre henvendelser. Instituttet er heller ikke formelt orientert om status i denne saken pr. dato.

I denne saken foreligger imidlertid et nytt problem. Jeg har mottatt informasjon som tyder på at store deler av innledningen til den først innleverte doktorgraden bestod av **ikke refererte sitater**. Dersom innledningen er mer eller mindre den samme i den nye innlevering fra samme person, vil problemet trolig være det samme. Jeg mener dette gir grunn til bekymring. Jeg oppfatter det imidlertid nå som at dette er en type sak en ikke bør ta opp innen NTNU-systemet. Det er i slike saker åpenbart lettere å skyte på budbringeren enn å ta opp saken. Jeg håper at videreformidlingen av denne informasjonen, ikke vil medføre for store ubehageligheter for meg.

Forhold mellom institutt og fakultet

Saksbehandlingen ved fakultetet har ført til frustrasjon ved instituttet. Det er også her verdt å merke seg at alle saker som her er nevnt og fremmet av instituttledelsen, er gjort med støtte fra instituttstyret og at **instituttstyret i møte 5.12.00 ENSTEMMIG ga instituttleder tillit og støtte i saksbehandlingen.**

Den misnøye og kritikken vi har uttrykt ovenfor SVT-fakultetet, har imidlertid falt fakultetsledelsen tungt for brystet, slik at de nå ønsker å sette instituttet under administrasjon. Dette kommer ikke overraskende, da tidligere studenter ved instituttet for flere måneder siden kunne fortelle at dette var planlagt. Hvor de får sine informasjoner er ukjent for oss.

For å berede den saken, ble hele instituttstyret tidligere i høst ble innkalt til møte med fakultetsledelsen. Fakultetsledelsen ønsket å snakke med en og en av medlemmene i styret ved Idrettsvitenskapelig institutt. Fem av medlemmene av styret, som er vitenskapelig ansatte, motsatte seg denne møteformen. Vi ba både om at det måtte skrives referat fra møtene og at en representant for vår fagforening skulle være til stede. Fagforeningen oppnevnte Ragnar Tygesen i denne rollen. Dette ble imidlertid blankt avslått av fakultetet.

Jeg blir på nytt innkalt til møte 4.12.00 på følgende måte:

Med bakgrunn i den siste tids hendelser ved Idrettsvitenskapelig institutt (eksempelvis press mot studenter, bruk av utstyr, studietilbud for hovedfagsstudenter, krav om utskifting av instituttledelse) innkalles du

til samtale med dekanus og fakultetsdirektør 04.12.00 kl. 08.45 - 10.45.
Universitetsdirektøren vil være representert ved OU-direktør Trond Singsås.
(Petter Wiig)

Jeg ber om å få møte sammen med neststyrer. Dette blir avslått.

På møte 4.12.00 blir imidlertid ikke dagsorden fulgt. Det som blir reist som hovedtema er min og instituttstyrets avgang, det vil si at instituttet skal settes under administrasjon. Begrunnelsen er at fakultetet ikke kan leve med den kritikken som er reist. Det vil si, **det er i dette møtet ikke indre forhold ved instituttet som er dagsorden eller begrunnelsen for kravet om vår avgang.**

Kjernen i kritikken som er reist av oss er følgende:

- Fakultetet har ikke fulgt opp egne vedtak og forordninger om bruk av utstyr ved instituttet.
- Fakultetet har nektet å gi oss svar i skriftlig form. Resultatet er usikkerhet og uenighet om hva som ble avtalt/bestemt.
- Fakultetet har ikke svart på henvendelser, bl.a. forespørsel om møter i for oss viktige saker.
- Fakultetet har ikke villet skrive referat fra møter hvor kontroversielle saker har blitt diskutert. Resultatet er at vi etter møtene ikke har en felles oppfatning av hva som ble sagt og gjort.
- Fakultetet har ikke villet bruke sakkyndige i saker hvor en er enig om at fakultetet ikke har kompetanse, tross oppfordringer fra instituttledelsen.
- Fakultetet har ikke tillatt at instituttstyret har vedtatt å bruke sakkyndige til utrede juridiske spørsmål i forberedelse av saker til SVT-fakultetet (IDR-SAK 49/00).

Instituttledelsen og instituttstyrets oppfatning er at SVT-fakultetet på denne måten har bidratt til å forlenge og forverre konfliktene ved instituttet.

I møtet 4.12.00, framholdt fakultetsledelsen og Universitetsdirektøren (v/Singsås) ovenfor meg at det nå bare forelå to alternativer for meg og instituttet.

1. Jeg kunne velge å gå av frivillig gjennom å skrive et brev om dette. Konsekvensen ville være at instituttet ble satt under administrasjon. Belønningen for å gå inn for en slik 'frivillig' ordning var at jeg skulle få beholde lønn (styrertillegget) og opparbeidelse av ansiennitet for forskningstermin, som om jeg var instituttleder perioden ut.
2. Alternativet var at jeg ville bli avsatt og instituttet ble satt under administrasjon. Dette til betydelig skade for mitt gode navn og rykte.

Sagt på en annen måte, **det ble understreket at jeg egentlig IKKE hadde noe valg.** Det var bare spørsmål om hvordan vi ville bli sparket. Jeg svarte imidlertid at jeg ikke kunne gi svar på fakultetets og universitetsdirektørens ultimatum, der og da.

Nytt møte ble berammet kl. 8.30 10.12.00.

Jeg benyttet tiden mellom møtene til å konsultere sakkyndige og mitt eget styre. De sakkyndige jeg har hatt kontakt med, kan imidlertid ikke bekrefte riktigheten av

saksframstillingen jeg ble forelagt i møte 4.12.00. **Fra sakkyndig hold hevdet bl.a. at et valgt instituttstyre og en valgt instituttledelse IKKE kan avsettes.**

Jeg legger fram saken for instituttstyret i møte 5.12.00. **For å markere tillit og støtte til meg som instituttleder i denne saken, gjør instituttstyret i IDR-SAK 55/00, tre ENSTEMMIGE vedtak i forhold til de saker som har påkalt fakultetsledelsens vrede.** I møtet understrekes at det ikke på noe tidspunkt har vært noen uenighet i styret om de mål ledelsen arbeider for, diskusjonen har vært begrenset til hvilke midler og metoder som best fører til målet.

Det fremholdes også i Instituttstyremøtet at den framgangsmåten fakultetet anviser ovenfor meg, må være i strid med **forvaltningsloven**. Hovedargumentet var at en ikke kan å gjøre vedtak som berører instituttstyret og dets funksjon, uten at styret blir hørt. Videre er det også mulig at Stortinget må høres som part i denne saken, dersom NTNU velger å legge ned instituttet for å bli kvitt ledelsen og styret. Instituttet ble opprettet etter vedtak i og initiativ fra Stortinget. Skulle det tas initiativ til å legge ned instituttet, vil jeg så snart mulig drøfte dette med de stortingspolitikere som førte an i opprettelsen av instituttet.

På dette grunnlag var mitt svar til fakultetet at jeg ikke vil ta noen avgjørelse (for å redde mitt eget skinn) som vil berøre instituttstyrets funksjon, instituttets integritet eller kunne oppfattes som illojalitet mot instituttstyret. Samtidig gjorde jeg det helt klart at hverken instituttlederne eller instituttstyret har problemer med å etterleve vedtak gjort på høyere nivå, og at vi til enhver tid vil være lojale mot slike vedtak. Videre understreket jeg at jeg ikke på noe tidspunkt hadde hatt noe personlig ønske om å sitte som instituttleder og derfor kunne forhandle videre på dette grunnlaget.

Rent personlig opplevde jeg møtet med fakultet vedrørende min og styrets avgang som svært belastende og forvirrende.

- SVT-fakultetet tar i møtet 4.12.00 opp en særdeles vanskelig problemstilling som ikke var berammet i innkallingen til møtet. Hadde jeg kjent dagsorden ville jeg trolig ha insistert på å møte med advokat.
- Jeg blir under møtet 4.12. satt under et voldsomt psykisk press ved at jeg alene skulle forsvare meg mot tre pågående overordnede med ett felles mål.
- Jeg har en sterk følelse av at jeg i møtet 4.12. ble forsøkt feilinformert om sakens fakta og prosedyrer for å bli lokket til å velge fakultetets og universitetsdirektørens **gulrot** i stede for **pisken**.
- I møtet 4.12. ble det trukket fram et utkast til brev instituttledelsen hadde sent fakultetet, som eksempel på våre ekstreme holdninger. Dette oppfattes av meg som en ren provokasjon, da brevet inneholdt de forslag til løsning på misbruk av utstyr ved instituttet som tidligere har blitt anvist av fakultetsdirektør Petter Wiig. Jeg har mistanke om at dette brevet har og vil bli brukt til samme formål (f.eks. i fakultetsstyremøtet 12.12.), nemlig til å bevise instituttledelsens uansvarlighet og ekstreme holdninger. Dette er i tilfellet ikke mindre enn sjokkerende og ureddelig. Grunnen til at vi sendte fakultetets egne forslag tilbake på høring, var at vi fra annet hold på det sterkeste hadde blitt frarådd å følge disse. **Vårt ærend i denne saken var at vi ville ha en skriftlig bekreftelse fra fakultetet på at de stod for sine egne forslag.**
- På møtet 7.12. pekte jeg på det uheldige i at fakultetet vegret seg mot å kommunisere skriftlig i kontroversielle saker. Som følge av denne bemerkningen, ble jeg nærmest

verbalt overfalt av *OU-direktør Singsås, som med stor innlevelse påstår at jeg står for et umenneskelig syn på hvordan administrasjon skal bedrives*. Så vidt jeg forstår, tilsier forvaltningsloven og god forvaltningskikk noe annet om dette?

- I møtet 7.12. ba jeg om en skriftlig framstilling av saken, slik at denne kunne behandles i instituttstyret ved Idrettsvitenskapelig institutt i møte 20.12.00. Det var i instituttstyremøtet 5.12.00 et klart ønske om slik skriftlighet, og jeg ble i instituttstyremøtet bedt om å framføre denne anmodningen. Dette ble blankt avvist.

Jeg håper Kollegiet behandler denne saken på en måte som ivaretar instituttets interesser. Jeg tror det vil være en katastrofe for det akademiske miljøet ved instituttet, som nå er i sterk frammarsj, om vi endte som et *program*. Vi fikk tilsatt ny professor 1.1.01 og vi har fått driftsmidler til oppstart av et nytt ganglaboratorium. Dette er et samarbeidsprosjekt med RiT og Medisinsk fakultetet, som har gitt en ny giv blant mange ansatte. Det bør også nevnes at den sittende ledelsens bestrebelser i forhold til bruk av instituttets utstyr inn mot idrett, nå begynner å bære frukter. Vi har nå overtatt den test virksomheten som tidligere ble bedrevet gjennom ALLFORSK. De første testene i instituttets regi med RBK gjennomføres 24.1.01. Vi sikter også mot å utvikle kursvirksomheten i samarbeid med Olympiatoppen. Å legge ned instituttet i en slik positiv periode, virker meningsløst.

Hilsen vennlig hilsen

Rolf P. Ingvaldsen
Instituttleder

De brev og dokumenter det her refereres til, vil om ønskelig oversendes Kollegiet.